

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.058/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányság (7622 Pécs, Vargha Damján utca 1.)
Az alperes képviselője:	dr. Katona-Győr Patrícia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 11.K.700.907/2023/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 (huszonnégyszer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. november 1. és 2022. július 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperesi hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízottként teljesített szolgálatot helységi Rendőrkapitányság helységi Rendőrőrs állományában, a körzeti megbízotti működési körzete városrész városrész volt, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településrészen kívül további hat településrészt terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, mozgóőrs és kísézőőrs szolgálatot, rendezvénybiztosításokat és különböző rendőri akciókat, amelyek ellentételezése céljából megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 956.604 forint megbízási díj, és annak 2021. március 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24., 25. a), 37. pontjaira, V. fejezet 1. alfejezetére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BMr.) rendelkezéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 956.604 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Az ítéletét – a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 72. c) 21., 37. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében foglaltakra alapította. Indokolásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti beosztás az alperes állománytáblájában rendszeresített és a felperes kinevezésében rögzített

szolgálati beosztás; az alperes csak e beosztás keretein belül határozhatta meg a munkaköri feladatokat. A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás és a KMB Szabályzat alapján a körzeti megbízotti és a járőri feladatok döntően különbözőek, elhatárolhatóak. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza a körzeti megbízott feladatait, kifejezetten garanciálisan megjelölve azt is, hogy milyen egyéb feladatokra vehető igénybe eseti jelleggel, illetve melyek azok a feladatok, amelyekre egyáltalán nem vehető igénybe. A felperes által a körzeti megbízotti működési körzetén kívül végzett járőrszolgálati és az egyéb feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatának ellátását. A KMB Szabályzat 15. pontja szerinti KMB csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltoztatását, a KMB csoportba tartozó körzeti megbízottak működési körzetének az alperes által állított kibővülését, amit a KMB Szabályzat 72. c) pontja is alátámaszt. Az alperes nem igazolta a perben, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt volna a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti feltételeknek, a feladatellátás nem eseti jellegű volt, erre tekintettel azok ellátása többletfeladatnak minősül. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A felperes tartósan, visszatérő jelleggel, évekre visszamenőleg minden hónapban látott el működési körzetén kívül, a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozták.

[6] Hangsúlyozta, hogy a feladatteljesítés gyakorisága és rendszeressége megalapozza a felperes által kért, a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékének megfelelő megbízási díjat, ezért annak százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint az elvégzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 71. § (4)-(5) bekezdéseit, a 31/2015. BMr. (helyesen: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletét, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését, valamint a KMB Szabályzat rendelkezéseit. Álláspontja szerint a KMB csoport rendeltetésére tekintettel – a KMB Szabályzat 15. és 72. c) pontjaira figyelemmel – a felperes jogszerűen láthatott el saját működési körzetén kívül, de a KMB csoport működési körzetén belül akár járőri feladatokat is. A felperes nem látott el rendszeresen a működési körzetén kívül beosztásához nem tartozó feladatot, összesen 387 szolgálatból 171 szolgálatot érintő esetszám nem értelmezhető rendszeres többletfeladat-ellátásnak, ezért nem jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra. A különleges jogrenddel kapcsolatban kifejtette, hogy a KMB Szabályzat 21. pont c) alpontja alapján eseti jelleggel vonta el a felperest működési körzetéből, mely során többletfeladatot nem végzett. Sérelmezte a megbízási díj mértékét is, mivel az egyéb feladatok csekély számuk miatt nem jelenthettek többletterhet és nem nehezítették meg a felperes körzeti megbízotti feladatainak ellátását, azok szélesebb szaktudást nem igényeltek. A felperes által elvégzett járőrfeladatok a beosztásánál alacsonyabb besorolásúak voltak, melyeket mindvégig magasabb illetményért látott el. A körzeti megbízott és a járőr alapvetően rendészeti feladatokat lát el, a feladatok

párhuzamosak, átfedik egymást, ezért a megbízási díj elsőfokú ítéletben alkalmazott mértéke indokolatlan.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre: kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Rendszeresen ellátott a csoportkörzeten kívül is feladatokat, e körben irreleváns az alperes csoportkörzeti feladatellátásra vonatkozó érvelése. A megbízási díj mértékével összefüggésben hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra, kiemelve, hogy alacsonyabb beosztású helyettesítésért is jár megbízási díj.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá az összecszerúségre vonatkozó bírói mérlegelést támadta. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott Hszt. 71. § (4) bekezdése, valamint a 31/2015. BM rendelet 2. számú melléklete megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket összevethetett volna az ítéleti indokolással. Ekként a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[11] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok, miután azokat a KMB csoport működési körzetében végezte, a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amely a felperes által ellátott feladatok tényét bizonyította; eltért viszont a felek álláspontja arra vonatkozóan, hogy az abban megjelölt feladatok a beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében jogosulttá vált-e megbízási díjra. A felek eltérő jogértelmezéséből eredő jogvita az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát jelenti, melyhez tartozó jogkérdésekben a Kúria több döntésében már állást foglalt.

[12] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem

tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti kinevezés szerinti beosztást, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[13] A perben csatolt – nem vitatott – feladatkimutatásra tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát lényegében az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében jogosulttá vált-e megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. A perbeli időszakban hatályos KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen ugyan beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett.

[16] Alaptalanul érvelt a fellebbezésében az alperes a KMB csoport körzeti megbízottjainak kibővült, összeadódott működési területével, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját nem pedig a KMB csoport működési körzetében kellett ellátnia; a KMB Szabályzat 15. pontja szerinti KMB csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltoztatását, a KMB csoportba tartozó körzeti megbízottak működési körzetének az alperes által állított kibővülését. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 72. c) pontja is, mely szerint a KMB csoport létrehozása esetén a működési körzetének leírását a csoportba besorolt körzeti megbízotti működési körzetek elkülönítésével kell megállapítani. A KMB csoport létrehozása esetén a működési körzetek elkülönítésére vonatkozó egyértelmű szabályt az alperes megszorítóan értelmezte pusztán technikai előírásként, az elsőfokú bíróság a normaalkotói szándék helytálló értelmezésével határozta meg a körzeti megbízotti működési körzet fogalmát és a csoport létrehozásának indokát, mindezekből megalapozottan következtetett, hogy a KMB csoport létrehozása esetén a működési körzet változatlanul

megmarad. A KMB Szabályzat 15. pontja a körzeti megbízotti csoport létrehozásának lehetőségét azért írta elő, hogy a körzeti megbízotti feladatok ellátása, a folyamatos rendőri lefedettség az egyes csoportba beosztott körzeti megbízottak távolléte esetén is biztosított legyen, ugyanakkor a körzeti megbízott a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra, a KMB csoport működési körzetében körzeti megbízotti feladatokat láthat el, járőrszolgálatot pedig csak saját működési körzetében járőrrel közösen végezhet.

[17] A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. E tekintetben alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében a többlet feladatellátás csekély számát (387 össz-szolgálatból 171 eset), mert a feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett járőrszolgálatot a saját működési körzetén kívül. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[18] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[19] Az ítéltábla egyetértett a felperes azon érvelésével, miszerint a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a perbeli időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, e tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[20] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[21] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát. Az alperes fellebbezésében a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének sérelmét kifogásolva arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában – meghatározott mérték az eseti jelleggel elvégzett, csekély számú egyéb feladatra figyelemmel eltúlzott, hiszen az alacsonyabb beosztáshoz

tartozó feladatok a felperes számára többletterhet nem jelentettek, szélesebb szaktudást nem igényeltek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, és az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült; az ellátott feladatok fellebbezésben állított csekély számát pedig az alperes – a perben általa nem vitatott kimutatás adataival szemben – nem igazolta, számszaki levezetéssel nem támasztotta alá. Az e körben megjelölt további érve, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[22] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A pervesztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (76.528 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 25.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró